

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Ό λερεὺς φέρων Ἐπιτραχήλιον, ἐμφυσά εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μέλλοντος φωτισθῆναι καὶ σφραγίζει μετὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τὸ μέτωπον καὶ τὸ στήθος ἐκ τρίτου λέγων: + Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Ἐπιτίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγων τὴν παρούσαν: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. X. : KYRIE, ELEHSON.

Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐπιτίθημι τὴν χεῖρα μου ἐπὶ τὸν δοῦλον (τὴν δούλην) σου (τόνδε) (τήνδε) τὸν καταξιωθέντα (τὴν καταξιωθεῖσαν) καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου διαφυλαχθῆναι. Ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ (αὐτῆς) τὴν παλαιὰν ἔκείνην πλάνην, καὶ ἐμπλησον αὐτὸν (αὐτὴν) τῆς εἰς σὲ πίστεως καὶ ἐλπίδος καὶ ἀγάπης, ἵνα γνῶ ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, Θεὸς ἀληθινός, καὶ ὁ μονογενής σου Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα. Δὸς αὐτῷ (αὐτῇ) ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου πορευθῆναι, καὶ τὰ ἀρεστά σοι φυλάξαι· ὅτι ἐὰν ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Γράψον αὐτὸν (αὐτῇ) ἐν βίβλῳ ζωῆς σου καὶ ἐνωσον αὐτὸν (αὐτῇ) τῇ ποίμνῃ τῆς κληρονομίας σου· δοξασθήτω τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῷ (αὐτῇ) καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. "Εστωσαν οἱ ὄφθαλμοί σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτὸν (αὐτῇ) ἐν ἐλέει διαπαντός, καὶ τὰ ὡτά σου τοῦ ἀκούειν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως αὐτοῦ (αὐτῆς). Εὕφρανον αὐτὸν (αὐτῇ) ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ (αὐτῆς), καὶ ἐν παντὶ τῷ γένει αὐτοῦ (αὐτῆς). "Ινα ἔξομολογήσηται σοι, προσκυνῶν (προσκυνοῦσα) καὶ δοξάζων (δοξάζουσα) τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ ὑψιστον, καὶ αἰνέσῃ σε διαπαντὸς πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ (αὐτῆς). Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ΑΦΟΡΚΙΣΜΟΣ Α', Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. X. : KYRIE, ELEHSON.

Ἐπιτιμᾷ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ παραγενόμενος εἰς τὸν κόσμον καὶ κατασκηνώσας ἐν ἀνθρώποις, ἵνα τὴν σὴν καθέλῃ τυραννίδα καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἔξέληται· ὃς ἐπὶ ξύλου τάς ἀντικειμένας δυνάμεις ἐθριάμβευσεν, ἡλίου σκοτισθέντος καὶ γῆς σαλευομένης, καὶ μνημάτων ἀνοιγομένων, καὶ σωμάτων ἁγίων ἀνισταμένων· ὃς ἔλυσε θανάτῳ τὸν θάνατον, καὶ κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι, σὲ τὸν Διάβολον. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ δείξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τάξαντος τὰ Χερουβῖμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φρουρεῖν αὐτό. Ἐπιτιμήθητι καὶ ἀναχώρησον· κατ' ἐκείνου γάρ σε ὁρκίζω τοῦ περιπατήσαντος, ὡς ἐπὶ ξηρᾶς, ἐπὶ νῶτα θαλάσσης, καὶ ἐπιτιμήσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· οὐ τὸ βλέμμα ξηραίνει ἀβύσσους καὶ ἡ ἀπειλὴ τήκει ὄρη. Αὐτὸς γὰρ καὶ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν. Φοβήθητι, ἔξελθε, καὶ ὑπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου, καὶ μὴ ὑποστρέψης, μηδὲ ὑποκρυβῆς ἐν αὐτῷ, μηδὲ συναντήσῃς αὐτῷ ἡ ἐνεργήσῃς, μὴ ἐν νυκτί, μὴ ἐν ἡμέρᾳ ἡ ὥρᾳ ἡ ἐν μεσημβρίᾳ· ἀλλ' ἀπελθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, ἔως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης

ἡμέρας τῆς κρίσεως. Φοβήθητι τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐπιβλέποντα ἀβύσσους· ὃν τρέμουσιν Ἀγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ· ὃν τρέμει ὁ ούρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. "Εξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτου στρατιώτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κατ' ἐκείνου γάρ σε ὁρκίζω, τοῦ περιπατούντος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, τοῦ ποιούντος τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον. "Εξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου. "Οτι δεδόξασται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ΑΦΟΡΚΙΣΜΟΣ Β', Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. X. : KYRIE, ELEHSON.

Ο Θεός, ὁ ἄγιος, ὁ φοβερὸς καὶ ἔνδοξος, ὁ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἴσχυί αὐτοῦ ἀκατάληπτος καὶ ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων αὐτὸς ὁ προορίσας σοι, Διάβολε, τῆς αἰώνιου κολάσεως τὴν τιμωρίαν, δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων αὐτοῦ δούλων κελεύει σοι, καὶ πάσῃ τῇ συνεργῷ σου δυνάμει, ἀποστῆναι ἀπὸ τοῦ νεωστὶ σφραγισθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁρκίζω σε οὖν, παμπόνηρον καὶ ἀκάθαρτον καὶ μιαρὸν καὶ ἐβδελυγμένον καὶ ἀλλότριον πνεῦμα, κατὰ τῆς δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πᾶσαν ἔξουσίαν ἔχοντος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, τοῦ εἰπόντος τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ δαιμονί· "Εξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Ἀναχώρησον, γνώρισον τὴν σὴν ματαίαν δύναμιν, τὴν μηδὲ χοίρων ἔξουσίαν ἔχουσαν. "Υπομνήσθητι τοῦ ἐπιτάξαντός σοι, κατὰ τὴν σὴν αἴτησιν, εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων εἰσελθεῖν. Φοβήθητι τὸν Θεόν, οὐ τῷ προστάγματι ἡ γῆ καθ' ὑδάτων ἐστήρικται· τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανόν, καὶ στήσαντα τὰ ὄρη σταθμῷ, καὶ τάς νάπας ζυγῷ, καὶ θέντα ἄμμον θαλάσση ὄριον, καὶ ἐν ὕδατι σφοδρῷ τρίβον ἀσφαλῆ· τὸν ἀπτόμενον τῶν ὄρέων καὶ καπνίζονται· τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἴματιον· τὸν ἐκτείνοντα τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· τὸν θεμελιοῦντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς· οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος· τὸν προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέοντα αὐτὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. "Εξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα εύτρεπιζομένου (εύτρεπιζομένης). Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηριώδους πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σώματος καὶ Αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ τῆς φοβερᾶς. "Ηξει γάρ, καὶ οὐ χρονιεῖ, κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σὲ καὶ τὴν συνεργόν σου δύναμιν, κολάσει εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, παραδοὺς εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. "Οτι τὸ κράτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ΑΦΟΡΚΙΣΜΟΣ Γ', Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. X. : KYRIE, ELEHSON.

Κύριε Σαβαώθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλον (δούλην) σου, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐτοῦ (αὐτῆς) πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ Διαβόλου.

Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ δίωξον αὐτά, καὶ καθάρισον τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου, καί, τῇ ὄξείᾳ σου χρησάμενος ἐνεργείᾳ, σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ (αὐτῆς) ἐν τάχει, καὶ δὸς αὐτῷ (αὐτῇ) νίκας κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτοῦ πνευμάτων· ὅπως, τοῦ παρὰ σοῦ ἐλέους τυγχάνων (τυγχάνουσα), καταξιωθῇ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων σου μυστηρίων, καὶ δόξαν σοι ἀναπέμψῃ, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. ΕΥΧΗ, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Χ.: ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ο Ήν, Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὄμοιώσιν, καὶ δοὺς αὐτῷ ἔξουσίαν ζωῆς αἰώνιου· εἴτα ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἀμαρτίας μὴ παριδών· ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· Αὐτὸς καὶ τὸ πλάσμα σου τοῦτο, λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ, πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον. Διάνοιξον αὐτοῦ (αὐτῆς) τοὺς ὄφθαλμοὺς τῆς διανοίας, εἰς τὸ αὐγάσαι ἐν αὐτῷ (αὐτῇ) τὸν φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σύζευξον τῇ ζωῇ αὐτοῦ (αὐτῆς) Ἀγγελον φωτεινόν, ρύσμενον αὐτὸν (αὐτήν) ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασμάτων πονηρῶν.

Καὶ ἐμφυσᾶ ἀυτῷ (αὐτῇ) τρίτον ὁ ιερεὺς, καὶ σφραγίζει τὸ μέτωπον αὐτοῦ (αὐτῆς) καὶ τὸ στόμα, καὶ τὸ στῆθος, λέγων· + Ἐξέλασον ἀπ' αὐτοῦ (αὐτῆς) πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα, κεκρυμμένον καὶ ἐμφωλεῦον αὐτοῦ (αὐτῆς) τῇ καρδίᾳ (καὶ λέγει τοῦτο ἐκ γ'). Πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδωλολατρίας καὶ πάσης πλεονεξίας· πνεῦμα ψεύδους καὶ πάσης ἀκαθαρσίας, τῆς ἐνεργούμενης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Διαβόλου. Καὶ ποίησον αὐτὸν (αὐτήν) πρόβατον λογικὸν τῆς ἀγίας ποίμνης τοῦ Χριστοῦ σου, μέλος τίμιον τῆς Ἔκκλησίας σου, σκεύος ἡγιασμένον, υἱὸν (θυγατέρα) φωτὸς καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας σου. ἵνα, κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος (πολιτευσαμένη), καὶ φυλάξας (φυλάξασα) τὴν σφραγίδα ἄθραυστον, καὶ διατηρήσας (διατηρήσασα) τὸν χιτῶνα ἀμόλυντον, τύχη τῆς μακαριότητας τῶν Ἅγιων ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὐ εὔλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Χ.: Ἄμην. Ἀποδιομένου δὲ καὶ ὑπολιομένου τοῦ βαπτιζομένου, εἰ ἐν ἡλικίᾳ ἐστί, στρέφει αὐτὸν ὁ ιερεὺς ἐπὶ δυσμάς, ἄνω τὰς χεῖρας ἐνόντα, καὶ λέγει ἐκ γ'.

Ἀποτάσσῃ τῷ Σατανᾶ; Καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ; Καὶ πᾶσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ; Καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; Καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ; Καὶ ἀποκρίνεται πρὸς ἔκαστον ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ, εἴ ἐστιν ὁ βαπτιζόμενος (βαπτιζομένη) βάρβαρος ἢ παιδίον καὶ λέγει· Ἀποτάσσομαι.

Καὶ ὅταν εἴπῃ τρίς, ἐρωτᾷ πάλιν ὁ ιερεὺς τὸν βαπτιζόμενον.

.....

Ἀπετάξω τῷ Σατανᾶ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ.

Ἀπεταξάμην.

Καὶ ὅταν εἴπῃ τρίς, λέγει ὁ ιερεὺς·

.....

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἐμπτυσον αὐτῷ.

Καὶ τοῦτο ποιήσαντος, στρέφει αὐτὸν ὁ ιερεὺς κατὰ ἀνατολάς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα καὶ λέγει αὐτῷ τρίς.

.....

Συντάσσῃ τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος, λέγων·

Συντάσσομαι. (έκ τρίτου)

.....

[Εἶτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ ιερεὺς ἐκ τρίτου.

Συνετάξω τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται. Συνεταξάμην.

Καὶ πάλιν λέγει·

.....

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται.

Πιστεύω αὐτῷ, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Καὶ λέγει τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως·

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὄμοούσιον τῷ Πατρί, δὲ οὐ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζώντας καὶ νεκρούς· οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ Αποστολικὴν Ἔκκλησίαν. Όμοιογών ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιών. Προσδοκῶν ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἄμην.]

.....

Καὶ ὅταν πληρώσῃ τὸ ἄγιον Σύμβολον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐκ τρίτου· Συνετάξω τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην.

.....

Καὶ λέγει ὁ ιερεὺς· Καὶ προσκύνησον αὐτῷ.

Καὶ προσκυνεῖ λέγων· Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὄμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ο ιερεὺς, ἐκφώνως· Εὔλογητὸς ὁ Θεός, ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Καὶ οὕτως ἐπεύχεται λέγων· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν δούλον (τὴν δούλην) σου (τόνδε) (τήνδε) πρὸς τὸ ἄγιόν σου φώτισμα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν (αὐτήν) τῆς μεγάλης ταύτης χάριτος τοῦ ἀγίου σου Βαπτίσματος. Άπόδυσον αὐτοῦ (αὐτῆς) τὴν παλαιότητα, καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν (αὐτήν) εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ πλήρωσον αὐτὸν (αὐτήν) τῆς του Αγίου σου Πνεύματος δυνάμεως, εἰς ἐνωσιν τοῦ Χριστοῦ σου. Ἰνα μηκέτι τέκνον σώματος ἢ, ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς Βασιλείας. Εύδοκία καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὐ εὔλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. (Ἄπόλυσις. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς, ἡμῶν δόξα σοι, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν... Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν...)

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Είσέρχεται ὁ Ἱερεύς, καὶ ἀλλάσσει λευκὴν Ἱερατικὴν στολὴν, ἥτοι ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον καὶ ἀπτομένων πάντων τῶν κηρῶν, λαβὼν θυμιατόν, ἀπέρχεται ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, καὶ θυμιὰ κύκλῳ καὶ ἀποδοὺς τὸ θυμιατόν, προσκυνεῖ. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Εὔλογησον Δέσποτα. Ὁ Ἱερεύς, ἔκφωνως.

Εὔλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (Μεθ' ἐκάστην δέησιν)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. (ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗΣ...)

+Υπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ ἐπιφοιτήσει καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εύσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἄξιον (ἀξίαν) γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου βασιλείας τὸν (τήν) ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον (βαπτιζομένην), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ νῦν προσερχόμενου (τῆς νῦν προσερχομένης) τῷ ἀγίῳ Φωτίσματι καὶ τῆς

σωτηρίας αὐτοῦ (αὐτῆς), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν (αὐτὴν) υἱὸν (θυγατέρα) φωτὸς καὶ κληρονόμον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν (αὐτὴν) σύμφυτον καὶ κοινωνὸν τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) τὴν στολὴν τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τὸν ἀρραβώνα τοῦ Πνεύματος, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φιβερᾷ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ (αὐτῇ) τὸ ὕδωρ τοῦτο λουτρὸν παλιγγενεσίας, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ ἔνδυμα ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτὸν (αὐτὴν) τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμάς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει καθ' ἐαυτὸν τήν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο εὗσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάμενος μόνος· οὐ γάρ ἐστι πρᾶγμα ἀφανὲς ἐνώπιόν σου, ἄλλα πάντα γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὄφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμέ, μὴ βδελύξῃ με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ πάριδέ μου τὰ παραπτώματα ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήματα είς μετάνοιαν, καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπίλον τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλον με ἀγίασον ὀλοτελῆ τῇ δυνάμει σου τῇ ἀοράτῳ καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ· ἵνα μή, ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελλόμενος καὶ ταύτην παρέχων πίστει τῇ ἡρτημένῃ τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, αὐτὸς ὡς δοῦλος ἀμαρτίας ἀδόκιμος

γένωμαι. Μή, Δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, μὴ ἀποστραφείην τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος· ἀλλ' ἔξαπόστειλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακονίαν τοῦ προκειμένου σου Μυστηρίου, τοῦ μεγάλου καὶ ἐπουρανίου. Καὶ μόρφωσόν σου τὸν Χριστὸν ἐν τῷ μέλλοντι (ἐν τῇ μελλούσῃ) ἀναγεννᾶσθαι διὰ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος· καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν (αὐτὴν) ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν σου· καὶ μὴ καθέλῃς, ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν (αὐτὴν) φύτευμα ἀληθείας ἐν τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἐκτίλῃς.

“Οπως προκόπτοντος αὐτοῦ (προκοπούσης αὐτῆς) ἐν εὔσέβειᾳ, δοξάζηται καὶ δι' αὐτοῦ (αὐτῆς) τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Δεῖ δὲ είδέναι, ὅτι καθ' ἑαυτὸν λέγει καὶ τὴν Ἐκφώνησιν καὶ τό, Ἄμην. Μετὰ δὲ τὸ συμπληρωθῆναι τὰ Εἰρηνικά, ἄνευ Ἐκφωνήσεως, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εύχην ταύτην μεγαλοφώνως καὶ μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ συντετριμένης καρδίας.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἔξαρκέσει πρὸς ὑμνον τῶν θαυμασίων σου (τρίς). Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρις καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἔξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἔξέχεας. Ἀγγελικοὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἔξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλῳ ἐστῶτα, καὶ περιἴπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξῃς κατακαλύπτεται. σὺ γάρ, Θεὸς ὃν ἀπερίγραπτος ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος, ἥλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου,

θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἥλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὔεργεσίαν. Τάς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἥλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνησέ σε ἐπιφανέντα· σὺ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθης καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης· σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας, ούρανόθεν καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τάς κεφαλὰς τῶν ἔκεισε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων.

+ Αύτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (τρίς). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγήν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὄλεθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἴσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπιβουλεύοντες τῷ πλάσματί σοι· ὅτι τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ἐπεκαλεσάμην, τὸ θαυμαστὸν καὶ ἔνδοξον καὶ φοβερὸν τοῖς ὑπεναντίοις.

Καὶ ἐμφυσά τὸ ὕδωρ τρίς· καὶ σφραγίζει τῇ δεξιᾷ τρίτον καὶ ἐπεύχεται, λέγων:

+ Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τύπου τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις (τρίς).

Ὑποχωρησάτωσαν ἡμῖν πάντα τὰ ἐναέρια καὶ ἀφανῆ εἴδωλα, καὶ μὴ ὑποκρυβήτω τῷ ὕδατι τούτῳ δαιμόνιον σκοτεινόν, μηδὲ συγκαταβήτω τῷ βαπτιζομένῳ (τῇ βαπτιζομένῃ), δεόμεθά σου, Κύριε, πνεῦμα πονηρόν, σκότωσιν λογισμῶν καὶ ταραχὴν διανοίας ἐπάγον. Ἀλλὰ σύ, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀνάδειξον τὸ ὕδωρ τοῦτο, ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἀγιασμοῦ, καθαρισμὸν σarkὸς καὶ πνεύματος, ἄνεσιν δεσμῶν, ἄφεσιν παραπτωμάτων, φωτισμὸν ψυχῆς, λουτρὸν παλλιγγενεσίας, ἀνακαινισμὸν πνεύματος, υἱοθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, πηγὴν ζωῆς· σὺ γὰρ εἶπας, Κύριε· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε, ἀφέλετε τάς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· σὺ ἔχαρίσω ἡμῖν τὴν ἄνωθεν ἀναγέννησιν, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος. Ἐπιφάνηθι, Κύριε, τούτῳ· καὶ δὸς

μεταποιηθῆναι τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον (βαπτιζομένην), εἰς τὸ ἀποθέσθαι μὲν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τάς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ἵνα, γενόμενος (γενομένη) σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου σου διὰ τοῦ Βαπτίσματος, κοινωνὸς καὶ τῆς ἀναστάσεώς σου γένηται καὶ φυλάξας (φυλάξασα) τὴν δωρεὰν τοῦ Ἅγιου σου Πνεύματος καὶ αὔξήσας (αὔξησασα) τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξηται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ συγκαταριθμηθῆ τοῖς πρωτοτόκοις, τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. “Οτι σοὶ πρέπει δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίᾳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν. **ΙΕΡΕΥΣ:** + Εἱρήνη πᾶσι. **ΧΟΡΟΣ:** Καὶ τῷ πνεύματί σου. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:** Τάς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Σοὶ Κύριε. Καὶ ἐμφυσᾷ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ ἀγγεῖον τοῦ ἔλαίου, βασταζόμενον ὑπὸ τοῦ Διακόνου καὶ σφραγίζει διὰ τῆς χειρὸς τρὶς τοῦτο, ἥτοι τὸ ἔλαιον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Κύριε, ἐλέησον. **ΙΕΡΕΥΣ:**

Δέσποτα, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῷ τοῦ Νῶε περιστερὰν ἀποστείλας, κάρφος ἔλαίας ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ στόματος, καταλλαγῆς σύμβολον, σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ τὸ τῆς χάριτος μυστήριον δι' ἐκείνων προτυπώσας· ὁ καὶ τῆς ἔλαίας τὸν καρπὸν εἰς πλήρωσιν τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων χορηγήσας, ὁ δι' αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐν νόμῳ Πνεύματος Ἅγιου πληρώσας καὶ τοὺς ἐν χάριτι τελειῶν· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοῦτο τὸ ἔλαιον, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἅγιου σου Πνεύματος, ὥστε γενέσθαι αὐτὸς χρίσμα ἀφθαρσίας, ὅπλον δικαιοσύνης, ἀνακαινισμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν, πᾶσι τοῖς χριομένοις αὐτὸν ἐν πίστει, ἥ καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ. Εἰς δόξαν σήν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν. **ΔΙΑΚΟΝΟΣ:** Πρόσχωμεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν τὸ ἀγγεῖον τοῦ ἔλαίου καταχέει ἐξ αὐτοῦ ἐν τῇ

κολυμβήθρᾳ, ποιῶν σταυροὺς γ' καὶ ψάλλων ἐν ἐκάστῳ σταυρῷ τὸ + Ἄλληλούια (γ'). Εἶτα ἐκφωνεῖ· **Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.** **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν.

Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαμβάνει ἐκ τοῦ ἀγίου ἔλαίου διὰ τῶν τριῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς καὶ ποιεῖ Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων τοῦ βαπτιζομένου, λέγων·

+ **Χρίεται ὁ δοῦλος (ἢ δούλη) τοῦ Θεοῦ (ὁ ἦ ἢ δεῖνα), ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος.** Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζων αὐτοῦ (αὐτῆς) τὸ στήθος καὶ τὰ μετάφρενα, λέγει· **Εἰς μὲν τὸ στήθος· + Εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος.** Εἰς δὲ τάς ἀκοάς· + **Εἰς ἀκοὴν πίστεως.** Εἰς τοὺς πόδας· + **Τοῦ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά σου.** Εἰς τάς χεῖρας·

+ **Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με.**

Καὶ ὅταν χρισθῇ ἐκ τοῦ ἔλαίου ὅλον τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου, βαπτίζει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, ὅρθιον αὐτὸν κατέχων καὶ βλέποντα κατὰ ἀνατολὰς καὶ λέγων·

Βαπτίζεται ὁ δοῦλος (δούλη) τοῦ Θεού (ὁ ἦ ἢ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, Ἀμήν· καὶ τοῦ Υἱοῦ, Ἀμήν· καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, Ἀμήν. (ἐκάστη προσρήσει κατάγων αὐτὸν καὶ ἀνάγων).

Καὶ λούει αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς, ὅλον τὸ σῶμα καλῶς. Εἶτα λαμβάνει αὐτὸν ὁ Ἀνάδοχος ἐκ τῆς ἀγίας Κολυμβήθρας διὰ τῶν χειρῶν τοῦ Ἱερέως ὑπτίαις χερσί, σαβάνου (σινδονίου] λευκοῦ πρότερον ἐφαπλωθέντος ἐν ταῖς χερσίν.) **ΧΟΡΟΣ** (ψάλλει): ψαλμὸς λα'(31)

Μακάριοι, ὃν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὃν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι (ἐκ γ'). Μακάριος ἀνήρ, ὃ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἀμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. “Οτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὄστα μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν. “Οτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι μοι ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. “Υπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτω. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι. σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλιάμα μου, λύτρωσάι με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιώ σε καὶ συμβίβω σε ἐν δόῳ ταύτῃ ἥ πορεύσῃ, ἐπιστηριώ ἐπὶ σὲ τοὺς ὄφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἵς οὕκ ἐστι σύνεσις· ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τάς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει. Εὔφρανθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιάσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὔχὴν ταύτην.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **ΧΟΡΟΣ:** Κύριε, ἐλέησον. **ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΜΥΡΟΥ**

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἥ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,

ὁ λάμψας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν κάθαρσιν ἐν τῷ ἀγίῳ Βαπτίσματι, καὶ τὸν θεῖον ἀγιασμὸν ἐν τῷ ζωοποιῷ χρίσματι· ὁ καὶ νῦν εὔδοκήσας ἀναγεννῆσαι τὸν δοῦλον σου τὸν (τὴν δούλην σου τὴν) νεοφώτιστον δι' ὑδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἔκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ (αὐτῇ) δωρησάμενος· Αὐτὸς οὖν, Δέσποτα παμβασιλεῦ εὕσπλαγχνε, χάρισαι αὐτῷ (αὐτῇ) καὶ τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ ἀγίου καὶ παντοδυνάμου, καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, καὶ τὴν μετάληψιν τοῦ ἀγίου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Φύλαξον αὐτὸν (αὐτῇ) ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ· βεβαίωσον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ πίστει ῥῦσαι ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ, καὶ τῷ σωτηρίᾳ σου φόβῳ, ἐν ἀγνείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς) διατήρησον ἵνα, ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ εὔαρεστῶν (εὔαρεστοῦσά) σοι, υἱὸς (θυγατέρα) καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σου γενηται βασιλείας. “Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἄμήν.

Kai μετὰ τὴν Εύχην, χρίει τὸν βαπτισθέντα ὁ Ἱερεὺς τῷ ἀγίῳ Μύρῳ, ποιῶν τοῦ Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, τῶν ὄφθαλμῶν, τῶν μυκτήρων, τοῦ στόματος, τῶν δύο ὤτων, τοῦ στήθους, τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, λέγων· + Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἅγιου. Ἄμήν. Εἴτα ἐνδύων αὐτὸν τὸν χιτῶνα (καὶ τὸ σταυρούδάκι) λέγει. Ἐνδύεται ὁ δοῦλος (ἡ δούλη) τοῦ Θεοῦ (ὁ ἡ δεῖνα) χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Ἄμήν.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ ψάλλεται Τροπάριον εἰς ἥχον πλ. δ'. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεσ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. (ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ) δεῖ γιγνώσκειν ὅτι ἐν τῷ νίπτεσθαι τὸν Ἱερέα, μετά τὸ Βάπτισμα καὶ τὸ χρήσμα τοῦ Παιδίου, ἔθος ἐστὶ παρά τισι ψάλλειν, ἐν μὲν τῇ Διακαινησίμῳ Ἐβδομάδι, καὶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τὰς Καταβασίας τῆς Ἀναστάσεως, ἐν δὲ τῷ λοιπῷ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὰς καταβασίας τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ἡράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ' εὔρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὅπλον· διὸ Χριστῷ ἁσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

‘Ωδὴ γ'.

‘Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου, παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν Ἱερέα· τῇ στειρεούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

‘Ωδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας Σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα Σου, καὶ ἐδόξασά Σου τὴν Θεότητα.

‘Ωδὴ ε'.

Ω τρισμακάριστον Ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὐ πέπτωκεν ὁ ξύλω απατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν είρηνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

‘Ωδὴ ζ'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος, προδιετύπου σαφῶς· οὐθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν, ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρω ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

‘Ωδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πινέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως Τρεῖς Παΐδας, ούκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχούντι, δροσοβόλω πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Οὐ υπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

‘Ωδὴ η'.

Εύλογεῖτε Παΐδες, τῆς Τριάδος ισάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμεῖτε, τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψούτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεύμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰώνας.

‘Ωδὴ θ'.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὐ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὐ νῦν ὑψουμένου, προσκυνούντες Αύτόν, Σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ἄλλο.

Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενής, κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Τοῦ Ἅγιου Πάσχα

‘Ωδὴ α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας

‘Ωδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, ούκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

‘Ωδὴ δ'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρωσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

‘Ωδὴ ε'.

Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὄψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

‘Ωδὴ ζ'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰώνιους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἔξανέστης τοῦ τάφου.

‘Ωδὴ ζ'.

Ο Παΐδας ἐκ καμίου ῥυσάμενος, γενόμενος ἀνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εύπρεπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ υπερένδοξος.

‘Ωδὴ η'.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἡγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐօρτῶν ἐօρτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλογούμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

‘Ωδὴ θ'.

Ο Ἀγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ· ἀγνὴ Παρθένε χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε· ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ίερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ο Ἱερεὺς νιψάμενος, θυμιᾷ τὴν Κολυμβήθραν, περιερχόμενος αὐτὴν γύρωθεν μετὰ τοῦ Ἀναδόχου, κατ' ἐνώπιον ἴσταμένου καὶ βαστάζοντος τὸ νεοφώτιστον βρέφος καὶ ψάλλων εἰς ἥχον α'.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα (ἐκ τρίτου).

ΧΟΡΟΣ: Δόξα. Καὶ νῦν. Χριστόν ἐνεδύσασθε.

Ἀλληλούϊα. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Δύναμις. ΧΟΡΟΣ: “Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

Ἀλληλούϊα. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ήχος γ'. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου. Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: (Κεφ. στ΄ 3-11)

Ἄδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὡσπερ ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτίᾳ. Ό γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστός, ἔγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ούκετι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ ούκετι κυριεύει. "Ο γὰρ ἀπέθανε τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἐαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ: + Είρήνη σοι. ΧΟΡΟΣ: Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. ΙΕΡΕΥΣ: + Είρήνη πᾶσι. ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου. ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν. ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. ΙΕΡΕΥΣ: (Κεφ. κη΄ 16-20)

Τῷ καιρῷ ἔκεινω, οἱ ἔνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἴδοντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἔξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ἡμῖν καὶ ἴδού, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν είμι πάσας τάς ἡμέρας, ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰώνος. Ἀμήν. ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. ΕΥΧΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ, ΙΕΡΕΥΣ: + Είρήνη πᾶσι. ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τάς κεφαλὰς τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. ΧΟΡΟΣ: Σοί, Κύριε. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. ΙΕΡΕΥΣ:

὾ λύτρωσιν ἀμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἀγίου Βαπτίσματος, τῷ δούλῳ (τῇ δούλῃ) σου δωρησάμενος, καὶ ζωὴν ἀναγεννήσεως αὐτῷ (αὐτῇ) χαρισάμενος· Αὔτός, Δέσποτα Κύριε, τὸν φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ (αὐτῇ) ἐναυγάζειν διὰ παντὸς εὔδοκησον· τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως αὐτοῦ (αὐτῇ) ἀνεπιβούλευτον ἔχθροῖς διατήρησον· τὸ τῆς ἀφθαρσίας ἔνδυμα, ὃ περιεβάλετο,

ἀρρύπωτον ἐν αὐτῷ (αὐτῇ) καὶ ἀμόλυντον διαφύλαξον· ἄθραυστον ἐν αὐτῷ (αὐτῇ) τὴν πνευματικὴν σφραγίδα τῇ χάριτί σου διατηρῶν, καὶ ἵλεως αὐτῷ (αὐτῇ) τε καὶ ἡμῖν γενόμενος, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. "Οτι ηύλογηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Άμήν. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. ΙΕΡΕΥΣ:

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς κολυμβήθρας τὴν οὐράνιον ἔλλαμψιν τοῖς βαπτιζομένοις παρέχων· ὁ ἀναγεννήσας τὸν δοῦλον (τὴν δούλην) σου τὸν (τήν) νεοφώτιστον δ' ὕδατος καὶ πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἔκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ (αὐτῇ) δωρησάμενος, ἐπίθες αὐτῷ (αὐτῇ) τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν, καὶ φύλαξον αὐτὸν (αὐτὴν) ἐν τῇ δυνάμει τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἄσυλον τὸν ἀρραβώνα διαφύλαξον καὶ ἀξίωσον αὐτὸν (αὐτὴν) εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ εἰς τὴν σὴν εύαρεστίαν. "Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Άμήν. ΙΕΡΕΥΣ: + Είρήνη πᾶσι. ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. ΧΟΡΟΣ: Σοί, Κύριε. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. ΙΕΡΕΥΣ

'Ο ἐνδυσάμενος (ἢ ἐνδυσαμένη) σε, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, σοὶ ὑπέκλινε σὺν ἡμῖν τὴν ἐαυτοῦ (ἐαυτῆς) κεφαλὴν ὃν διαφύλαξον ἀήττητον ἀγωνιστὴν διαμεῖναι κατὰ τῶν μάτην ἔχθραν φερομένων κατ' αὐτοῦ (αὐτῆς) τε καὶ ἡμῶν, τῷ δὲ σῷ ἀφθάρτῳ στεφάνῳ μέχρι τέλους νικητὰς πάντας ἀνάδειξον. "Οτι σόν ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμάς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Άμήν.

Ο Ἱερεὺς λύει τὸ ζωνάριον τοῦ παιδίου καὶ τὸ σάβανον (μυρόπανον) καί, ἐνώσας τάς ἄκρας αὐτῶν, βρέχει μετὰ ὕδατος καθαροῦ αὐτὰς καὶ ράίνει τὸ παιδίον, λέγων· ΙΕΡΕΥΣ: Ἐδικαιώθης, ἐφωτίσθης.

Kai λαβὼν σπόγγον καινὸν ἡ βάμβακα μεθ' ὕδατος, ἀποσπογίζει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸ στῆθος καὶ τὰ λοιπά, λέγων· ΙΕΡΕΥΣ: Ἐβαπτίσθης, ἐφωτίσθης, ἐμυρώθης, ἡγιάσθης, ἀπελούσθης εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἄμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙΑΝ, ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.** ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. ΙΕΡΕΥΣ:

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος εὔπρεποῦς κατασκευάσας αὐτόν, ὡς ἂν τὸ σῶμα ἔξυπηρετῆσαι τῇ λογικῇ ψυχῇ· κεφαλὴν μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θείς, καὶ ἐν αὐτῇ τάς πλείστας τῶν αἰσθήσεων καθιδρύσας, μὴ παρεμποδιζούσας ἀλλήλαις· ταῖς δὲ θριξὶ τὴν κεφαλὴν ὄροφώσας, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων, καὶ πάντα τὰ μέλη αὐτῷ χρησίμως ἐμφυτεύσας, ἵνα διὰ πάντων εύχαριστῇ σοι τῷ ἀριστοτέχνῃ. Αὐτός, Δεσπότα, ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐντειλάμενος ἡμῖν πάντα εἰς δόξαν σὴν ποιεῖν, τὸν προσελθόντα (τὴν προσελθοῦσαν) δούλον (δούλην) σου ἀπαρχὴν ποιήσασθαι κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ (αὐτῆς), εὐλόγησον, ἅμα τῷ αὐτοῦ (αὐτῆς) ἀναδόχῳ· καὶ δὸς αὐτοῖς πάντα μελετᾶν ἐν τῷ νόμῳ σου καὶ τὰ εὐάρεστά σοι πράττειν. Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἄμήν. ΙΕΡΕΥΣ:+ Εἰρήνη πᾶσι. ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Τάς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. ΧΟΡΟΣ: Σοί, Κύριε. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.** ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. Ὁ ιερεὺς κρατῶν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ βαπτισθέντος ἐπεύχεται· ΙΕΡΕΥΣ:**

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς κολυμβήθρας διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος ἡγιάσας τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, εὐλόγησον τὸ παρὸν νήπιον, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἡ εὐλογία σου καταβήτω. Καὶ ὡς εὐλόγησας διὰ τοῦ προφήτου Σαμουήλ, Δαυΐδ τὸν βασιλέα, εὐλόγησον καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου (τῆς δούλης) σου (τοῦδε ἡ τῆσδε), διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἐπιφοιτῶν αὐτῷ (αὐτῇ) τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, ὅπως

προκόπτων (προκόπτουσα) ἐν ὥλικίᾳ καὶ πολιὰ γήρως, δόξαν σοι ἀναπέμψῃ, καὶ ἵδη τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ (αὐτῆς). Ὁτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἄμήν.

Ο ιερεὺς κείρει τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδίου σταυροειδῶς, λέγων· + Κείρεται ὁ δοῦλος (ἢ δούλη) τοῦ Θεοῦ (δεῖνα) τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ (αὐτῆς), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. ΧΟΡΟΣ: Ἄμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, είρηνης, ὑγιείας καὶ σωτηρίας τῶν δούλων σου, τοῦ (τῆς) νεοφώτιστου (τοῦ ἢ τῆς δεῖνος), τοῦ ἀναδόχου (τοῦ ἢ τῆς δεῖνος), καὶ παντὸς τοῦ περιεστῶτος λαοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ: "Οτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἄμήν. Εἴθ' οὕτως ἡ Ἀπόλυσις, τοῦ Βαπτίσματος ὡς ἀκολούθως· ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν. Κύριε, ἐλέησον Κύριε, ἐλέησον Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον. ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ιωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, (τοῦ ἀγίου οὗ τὸ ὄνομα ἐλαβεν ὁ ἢ ἡ νεοφώτιστος), καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εύχων τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ιησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμήν.

ΟΧΙ ΜΠΑΝΙΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΟΜΕΝΕΣ 7 ΗΜΕΡΕΣ. ΤΗΝ 8^η ΛΟΥΣΙΜΟ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΛΟΥΣΜΑΤΑ ΤΑ ΡΙΧΝΟΥΝ ΣΕ ΤΟΠΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΒΑΔΙΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΕΚΕΙΣΕ (Η ΘΑΛΑΣΣΑ, ΠΟΤΑΜΙ, ΧΩΝΕΥΤΗΡΙΟΝ ΝΑΟΥ).